



C A P U T III.

De Processu Verbali.

§. 21.

In tribus casibus, qui Processum verbalem recipiunt, ab Arbitrio Actoris dependet, an Petitionem verbaliter vel scripto propone velit.

§. 22.

Petitiones verbales secundum stylum unius-cujusque Judicij in ipso Judicij loco, ad hoc destinato, a persona judiciali, cuius id erit munus, particulari Protocollo, atque adeo scripto excipiendæ sunt, apud quod Actor Instrumenta, in quibus petitionem suam fundare velit, per Apographa deponere debet, postea una cum summario petitionis Reo convento in citatione communicanda.

§. 23.

Quoties verbaliter proceditur, Judex super Petitione Partibus diem, horam, & locum ad comparendum præstituat.

§. 24.

§. 24.

Si in contraditorio ruri, aut in oppidis, ordinato Magistratu destitutis, vel super verbali petitione præstituto, utraque Pars, & quidem sine Causidico compareat, Judici incumbit, ea omnia, quæ tam ad factum certo eruendum, quam ad juris adminicula cuivis Parti in rem venientia pertineant, in planum redigere, præcipue vero sibi compertum reddere, a) quid Actor tam super causa principali, quam super obligationibus accessoriis præcise petat. b) An Actor et Reus personam standi in Judicio habeant. c) An Reus conventus Jurisdictioni suæ subsit.

§. 25.

Actor in Processu verbali genus Actionis ac petitum ex ea deductum mutare nequit, si petitionem scripto porrexerit; potest vero, si eandem oretenus solum produxerit.

§. 26.

Super petitione clare intellecta Reus conventus ad singulas circumstantias eo ordine,

quo

quo in petitione prolatæ fuerint, dilucide respondere debet.

§. 27.

Si Reus dilucide non responderit, circumstantia, quemadmodum ab Actore expressa fuit, vera habenda est,

§. 28.

Præter hanc responsonem pertinet ad Reum circumstantias, quas Actor silentio præterierit, vel aliter ac se haberent, exposuerit, tum vero suas exceptiones tam adversus causam principalem, quam contra actiones accessorias, nec non contra argumenta seu probationis species Actoris earumque validitatem, denique vero, quæ ipsemet pro se habeat, probationis media depromere.

§. 29.

Documenta, in quibus Probationem sua ex parte fundare velit Reus, ab ipso intra dimidium temporis, quod a die communicatae petitionis usque ad diem judicialem currere debet, Actori debito modo communicanda

sunt:

sunt: Secus siquidem hic sponte super iis respondere non velit, Terminus prorogandus erit, et Reus Actori expensas prorogationis refundere teneatur.

§. 30.

Post responsonem Rei conventi Actor ad replicationem, sive conclusionem admittendus est, isque hoc actu statim ab initio ad novas circumstantias a Reo adductas; tum vero ad exceptiones ab eodem factas respondeat; inde suas exceptiones contra adversæ probacionis adminicula proferat; easque circumstantias, quæ ad elidendas Rei exceptiones faciant, una cum earundem probatidone subjungat.

§. 31.

Denique Duplicatio, seu Conclusio Rei conventi audienda: in hac ab ipso ad novas circumstantias, ab Actore forte allegatas, respondendum, & contra probationis argumenta ab eodem producta, exceptiones, quas habeat, opponendæ sunt.

§. 32.

§. 32.

Super Actis verbalibus Protocollum exactum, ac genuinum, & secundum ea, quæ acta fuerint, accurate conceptum teneatur, illudque, si una vel utraque pars speciatim id petierit, iisdem ad sub-signandum exhibeat, vel etiam alias quavis vice sine reculatione per Apographum edatur.

§. 33.

Si die dicto, et ruri quidem ante, vel post meridiem, prout nempe tempus præstitutum fuerit, in aliis vero foris ubique hora præfixa, quæ tota pro comparitione cedet, alterutra Pars non compareat, comparenti circa factum, quatenus id petitionis objectum non egredietur, etiam sine probatione plena fides habenda, ac desuper id, quod juris pronunciandum est, nisi pars in persona præfens adversarium de emansione sponte excusatum habeat, & in prorogationem Terminii consentiat.

§. 34.

§. 34.

Si die dicto ambæ Partes emaneant, nulla cognitio locum habet, sed duntaxat ad implorationem unius vel alterius Partis alter Terminus præfigendus est.

§. 35.

Si causa improvisa, ac inevitabilis, ob quam Pars à comparendo impediatur, ante diem, vel ipso die rite probetur, Terminus prorogandus est.

§. 36.

Quod si Partes compareant, Terminus absque sufficienti causa, in prorogationis Decreto semper exprimenda, nunquam prorogandus est. Quare Partes prius plene audiendæ sunt, ut tam ipse dilationis Terminus, quam id, quod uni vel alteri Parti adhuc probandum vel producendum incumbat, præfiri queat.

§. 37.

Si ob unius vel alterius Partis Emansionem Judex ad Normam §. 33. Jus dixerit,

Pars

Pars vero, quæ emansit, emansionem probatōne Impedimenti improvisi, ac inevitabilis purgare cupiat, eadem intra Terminum appellationi adsignatum scripturam purgatoriam in forma, & necessariis Documentis instruētam porrigere, suaque adminicula plene propōnere debet, secus vero non audiatur. Judex subinde Partem adversam quoque semper audiat, & super quæstione, an a rejudicata recedendum, & in causa principali novum Judicium instituendum sit? id, quod juris est, decernat.

C A P U T III.

De Processu scripto.

§. 38.

In Processu scripto Judex Libellum Reo convento pro responsione transmittat, ac Terminum, in quo ea exhiberi debeat, præsituat.

§. 39.